

μένα ἄγραφα δὲν γίνονται). 2) Ἀποκλήρος Μακεδ. (Καστορ.): *Εἶνι ἀπογράφτους αὐτός*. Πβ. ἀπογόνι 3.

ἀπογράφω λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) ἀπογράφου βόρ. ιδιῶμ. ἀπογράφου Πόντ. (Χαλδ.)

Τὸ ἀρχ. ἀπογράφω.

1) Κάμνω καταγραφὴν ἐν καταλόγῳ προσώπων, ζώων καὶ πραγμάτων, ἐπὶ δημοσίας ἀρχῆς λόγ. σύνηθ. : *Ἦρθαν οἱ ὑπάλληλοι ν' ἀπογράψουν τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Ἀπογραψαν τὰ πρόβατα - τοὺς χοίρους κττ. Ἀπογραψαν τὰ χτήματα τοῦ τάδε*. 2) Μέσ. ἐγγράφομαι πού, λογαριάζομαι ὡς τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος Κάρπ. : Ἄσμ.

Ἄν σὲ κερδέψω, νούρι μου, ἀηδονόπουλλό μου, σκλάος σου θεν' ἀπογραφτῶ μ' ὅλον τ' ἀρκοντικόν μου.

β) Δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἀσφαλίζομαι Κάρπ. : Παροιμ. φρ. *Ζωντανὸς κι ἀποθαμ-μένος εἶν' ἀπογραμ-μένος* (ἐπὶ τοῦ ἐκχωροῦντος δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἄπασαν τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ τέκνα του ἐπὶ τῷ ὄρφ τῆς διατροφῆς καὶ περιποιήσεώς του ἐπὶ ζωῆς καὶ τῶν μετὰ θάνατον μνημοσύνων του). 3) Διαγράφω, ἐξαλείφω τι γεγραμμένον, σβήνω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : *Τὸν ἀπόγραψα, δὲ θέλω νὰ τὸν ξέρω πρὸς σύνηθ. Ἐγραφε κι ἀπόγραφε Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ἐπόγραψά τον ἄσ' σὸ κατάστιχο μ' Κερασ. || Παροιμ. Ἀδειανὸς καλόγερος ἔγραφε κι ἀπόγραφε* (ἐπὶ ἀργοσχόλου) *Λευκ. κ.ά. || Ἄσμ.*

Χριστέ μ', ὅψὲ ντὸ ἔγραψες σήμερον ἀπογράφον

Τραπ. Συνών. *ξεγράφω*. β) Θεωρῶ τινα ἀνάξιον ἐμπιστοσύνης, ἀπαξιῶ Πόντ. (Τραπ.) 4) Ἀποκληρῶ τινα τῆς κληρονομικῆς περιουσίας Μακεδ. : *Τὸν ἀπόγραψι οὐ πατέρας τ' αὐτόν*. 5) Τελειώνω, ἀποπερατῶ τὴν γραφικὴν ἐργασίαν σύνηθ. : *Τώρα δὰ ἀπόγραψα τὸ γράμμα σύνηθ. || Ἄσμ.*

Τὸ γράμμα δὲν ἀπόγραψε καὶ μπατταρεῖν ἀκούει, δώδεκα βόλια τὸν τρυπᾶν καὶ λόγον δὲν ἐβγάνει

Ἡπ.

ἀπογράψιμον τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπογράφω.

Διαγραφὴ, ἀπάλειψις γεγραμμένων.

ἀπογρίβωμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπογριβώνω.

Τὸ νὰ ἀποκολλήσῃ, ἀποσπάσῃ τις πρᾶγμα τι ἀπὸ τινος. Συνών. *ξεκόλλημα*.

ἀπογριβώνω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. γριβώνω.

Ἀποκολλῶμαι : *Ἡ πίσσα ἐπεγρίβωσεν ἄσ' σὸ δέρι μ'*. Συνών. *ξεκόλλω*.

ἀπογριζεύω Πόντ. (Τραπ.) ἀπογουρζεύω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. γριζεύω.

1) Ἐκριζῶ τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ξιζάνια πρὸς καλλιέργειαν Πόντ. (Τραπ.) 2) Κατακόπτω, κατασυντρίβω ἀχρήστους κλάδους δένδρων Πόντ. (Τραπ.) 3) Μεταφ. καταστρέφω τινὰ τελείως, ἐκ θεμελίων, ἐξολοθρεύω Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) : *Καταροῦμαι κι ἀπογριζεύω σε!* (ἀπειλὴ) Τραπ. *Χτυπῶ κι ἀπογριζεύω σε!* αὐτόθ. *Ἀτώρα κρούγω κι ἀπογουρζεύω σε!* Χαλδ. *Ἐπεγριζεῦτεν ἡ γενεὰ τὸν Τραπ.*

ἀπογρίπι τό, Θήρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. γρίπος.

1) Ὁ τελευταῖος κόμβος τοῦ σχοινίου τοῦ ἄλιευτικοῦ γρίπου, εἶδους ἄλιευτικοῦ δικτύου : *Ἐπέσαμε 'ς τ' ἀπογρίπι*.

2) Ἀβαθὲς μέρος θαλάσσης : *Ρίξαμε τὴν τράτα 'ς τ' ἀπογρίπι*.

Πβ. γρίπος.

ἀπόγριπος ὁ, Κύθν. Πάρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ οὐσ. γρίπος.

1) Εἶδος ἄλιευτικοῦ δικτύου Πάρ. Συνών. γρίπος.

2) Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐν τῷ γρίπῳ ἰχθύων Κύθν.

***ἀπογρυλλώνω**, πογρυλ-λῶν-νω Κύπρ. πογουρλώνω Εὔβ. (Ἀνδρων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ρ. γρυλλώνω.

1) Τελείως γρυλλώνω, ἔχω ὀρθανοίκετους τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐξέχοντας ἐκ φόβου, ἐκπλήξεως, ἀσθενείας, νηστείας κττ. ἔνθ' ἄν. : *Ἐπογρύλ-λωσεν πού τὴν νηστείαν τδαὶ τὴν ἀρρώσκιαν Κύπρ.* 2) Μετβ. προσβλέπω τινὰ βλοσυρῶς πρὸς ἐκφοβισμόν Κύπρ. : *Ἐπογρύλ-λωσεν τῶν παιδικῶν τὸ ἀντιζελόθ-θιασέν τα.*

Πβ. γρυλλώνω.

ἀπογυμνάδι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀπόγυμνος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άδι.

Συνήθως κατὰ πλήθ., τὰ ἀπλута, ἀκάθαρτα ροῦχα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀπόγδυμα.

ἀπογυμνώνω λόγ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀπογυμνῶ.

1) Ἐντελῶς γυμνῶνω ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀπογδύνω 1, *ξεγυμνώνω*. 2) Μεταφ. ἀφαιρῶ ἀπὸ τινος ὅ,τι ἔχει, στερῶ τελείως ἔνθ' ἄν. : *Οἱ κλέφτες ἀπογύμνωσαν τὸ σπῆτι τοῦ δεινα λόγ. σύνηθ. || Ποίημ.*

Ἡ μόδα, ἄ! ἡ μόδα, τί τσέπες ξεροτρίβει καὶ πῶς ἀπογυμνώνει καὶ ξέσκεπο καλύβι!

ΓΣουρῆ Ἀπαντ. 1, 149.

***ἀπογυμναίικα** ἐπίρρ. ἀπογυμναίδικα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀπογυμναίικος.

Καθὼς γυμναῖκες, ἐπὶ ἀνδρῶν ἔνθ' ἄν. : *Ἀπογυμναίδικα ἐπήγαμε*.

ἀπογυναικώνομαι Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν. Μεσσ. κ.ά.) — ΓΣουρῆ Ἀπαντ. 1, 147 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀπογυναικοῦμαι Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀπογυναικοῦμαι.

1) Μεταβάλλομαι εἰς γυναῖκα κατὰ τοὺς τρόπους καὶ τὰ ἦθη Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μάν. Μεσσ.) Πόντ. (Τραπ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. : *Μπίτι μπίτι ἀπογυναικώθηκε αὐτὸς Ἀρκαδ. Ἀσε τον τὸν ἀπογυναικωμένο Μάν. Συνών. γυναικώνομαι.*

2) Καταντῶ ἔρμαιον, ὑποχείριος γυναικὸς Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ. : *Αὐτὸς ἀπογυναικώθηκε Μεσσ.* 3) Νυμφεύομαι ΓΣουρῆς ἔνθ' ἄν. : Ποίημ.

Τῶν κυριῶν τὰ λοῦσα νὰ πάνε νὰ χαθοῦν, γιὰτὶ μ' αὐτὴ τὴ μόδα οἱ κύριοι τρομάζουν καὶ δὲν ἀποφασίζουν ν' ἀπογυναικωθοῦν.

ἀπόγυρα ἐπίρρ. Πελοπν. (Λακων.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. ἀπόγυρα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.) ἀπόγυρα Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπιρρ. γυρο κατὰ τὰ ἄλλα εἰς -α ἐπίρρ.

1) Οὐχὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀλλὰ διὰ λοξοδρομήσεως Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. : *Νὰ πᾶς ἀπόγυρα Λακων. Μὴν πᾶς καταπάνου τους, ἀλλ' ἀπόγυρα ἀπόγυρα αὐτόθ.* β) Μεταφ. πλαγίως, ἐμμέσως, μετὰ περιστροφῶν Λεξ. Δημητρ. : *Τὸν ἔφερε ἀπόγυρα νὰ τοῦ πῇ τὸ μυστικό.* 2) Ἀτόμερα, ἀτόκεντρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

